

מקדאמר כלל מקום. לוקחין חרצבא וחמשה אלמא האי דקמפליג בין זיימות למדביות אשמי נאן פליג ולקולא קאי: שזששא. חזילי זמרות: שומר שכרו הוא נוטל זמעות ואין לו חלק בעצם אבל אריס חולק בזמרות ובעצם זיינין: והטורטני. מאזינס גדולים ומוכרין פירות זמשקל כדרך המגרים

לדיון דמוכרין זפרהסקיא לל גנוסוס: רוב. ממונו משלו זלל גזילה הולכין אחר הרוב ונהנין וממנו: אפילו מיעוט משלו. תלינן ואמרינן האי מנדי דליהע ליה מנדליה הוא: אדא. שם האישי: דיינל. שמש דרבנן: חמייר מגופו. דקיימל לן זפרק שני דע"ו (דף כו:) דמותר לאזד גופו זידיס דקמני המניין והמסורות מורדיין חזון לבור ולא מעלין: מסור. מלשין המוסר ממון חזירו לאנסיס: ט. שקיל ויסיב. לרב סקלע: סקיל ושקיל. לפשטיה מנדקק זחלוקה ואינו מותר מחלקו כלום. לשון אחר ממנה היה נוטל ודך שאר האריסין לטול שלישי: נקרא אנפשיה.

תורה אור השלם

- 1. יבין צדיק יקבש יבקר וקני יתלם: איוב כו כו 2. טוב יחיל בני גנים ורצון לצדיק חיל חוטא: משלי יג כב 3. כי מה תקות הרף פי יבצע פי: ישל אלהה יבפש: איוב כו כ 4. בן ארחות כל יבצע בצע את נפש בעליו יקח: משלי אט 5. אל תגול דל פי דל הוא זאל תדבא עני בשערי: פי יי יירי ריבם וקבע את קבעיהם נפש משלי כב כב כג 6. ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ונבותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל עגור ותאנתך יירש עיר מבקרך אשר אהא בושח הנהה בדרך: ירמיהו ה יז 7. מצרים לשמקיה תתיה ואדום למדבר שקמה תתיה מקום בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם: יואל ד יט 8. ויהי רעב בימי דוד ששש שנים שנה אפריו שנה ויבשך דוד את עיר יי ואמר יי אל אצל ואל בית הרמים על אשר המית את הגבענים: שמואל ב כא א

תורה אור השלם 1. יבין צדיק יקבש יבקר וקני יתלם: איוב כו כו 2. טוב יחיל בני גנים ורצון לצדיק חיל חוטא: משלי יג כב 3. כי מה תקות הרף פי יבצע פי: ישל אלהה יבפש: איוב כו כ 4. בן ארחות כל יבצע בצע את נפש בעליו יקח: משלי אט 5. אל תגול דל פי דל הוא זאל תדבא עני בשערי: פי יי יירי ריבם וקבע את קבעיהם נפש משלי כב כב כג 6. ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ונבותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל עגור ותאנתך יירש עיר מבקרך אשר אהא בושח הנהה בדרך: ירמיהו ה יז 7. מצרים לשמקיה תתיה ואדום למדבר שקמה תתיה מקום בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם: יואל ד יט 8. ויהי רעב בימי דוד ששש שנים שנה אפריו שנה ויבשך דוד את עיר יי ואמר יי אל אצל ואל בית הרמים על אשר המית את הגבענים: שמואל ב כא א

הגהות הב"ח

(א) בני אלמא מדנפשיה קא מזיין ייב עיין פיק אלו מלכות דף כב כג ד"ה מר זוטרה: (ב) רש"י ד"ה המית וכו' הגבעונים ד"ה וחלמי' מ"ה וכ"ה נפש דידיה דהא מתת נפש: רש"י

גליון הש"ס

גמ' כל הגזול את חבירו. עיין זכ"מ ד' ח ע"ב מוס' ד"ה זה גנפו:

ריבוי הננאל

ת"ר שומרי פירות לוקחין מהן בזמן שהן וישבין ומוכרין והסלון לפניהם והטורטני לפניהם. פי

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

קי"ט

עין משפט בר מצוה

קלא א מיי פ"ז מהל' גניבה הלכה ג סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ד: קלא ב ג מיי שם טו"ש"ע שם ספרי ב: קלא ד מיי פ"ה מהל' גזילה ואזריה הל' ח ועיין זכ"מ סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא ה מיי פ"ח מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא ו מיי פ"ט מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא ז מיי פ"י מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא ח מיי פ"יא מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא ט מיי פ"יב מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא י מיי פ"יג מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא יא מיי פ"יד מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא יב מיי פ"טו מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא יג מיי פ"טז מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא יד מיי פ"יז מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא יה מיי פ"יח מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא יז מיי פ"יט מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא יח מיי פ"כ מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא יט מיי פ"כא מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כ מיי פ"כב מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כא מיי פ"כג מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כב מיי פ"כד מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כג מיי פ"כה מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כד מיי פ"כו מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כה מיי פ"כז מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כו מיי פ"כח מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כז מיי פ"כט מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כח מיי פ"כא מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כט מיי פ"כב מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג: קלא כס מיי פ"כג מהל' חולב ומיק חלב יא סמו עיין על טו"ש"ע ח"מ ס' שנת ספרי ג:

ושמנים וסלסום. שדך האישי למוכרין ואין עושה את אשמו שלמי לכך ושמה גנבתו מזבעלה: כפה. זערף ואין העבל מקפיד: והדדיון. בעלי בית הדד שמגריין הן זשמן לוקחין מן נשיהש וזתים ושמן זמדה כלומר דרך מכירה זפרהסקיא ודבר מרובה דאין יכולה לגנוב כל זאת ולעשות זינינעא אזל לא זמועט זגנבתו ויכולה לעשות זינינעא ולא ירגיש זבעלה. ל"א זמועט זמעטן שנטלתן מן המעטן ואין דרך למוכרין כך: זגגלוי העליון. שהשמן שם זיוק ומקפיד על דבר זמועט: רצינא. גזאי נדקה היה: זלני מחווא. עשירים הס: זבתנ' הסובס זמולי. זמנד זמר דבר זמועט על ידי זטיפיה ואין זבעה"ה מקפיד ומן הדן הן שלו והמקפיד לא היה קפיד: שסבורק זמולי. ע"י הקוליס שקורין קרדונ'ש: סוקר. פילונ"ש כך שם האומנות על שם שהוא סורקו זקוליס עיין מסרק: של זעל זניס. שדבר חזונ הוא ולא זמחיל: הסובס נוטל ג' חוטין. דרך אורגי זגדי זמר לארוב שלשה חוטין ממין אחר זסוף הבגד והסובס נוטלן ומשוה הבגד ומייפשו: ואס היה החוט שחור. שארבו זבגד לזן רשאי לטול הכל לפי שהשחור זמנה את הלזן: החייט ששייר מן החוט כדי לפפור זו. וזגמרל [ע"פ] מפרש שיטור תפירה: ה"ג ומטליס שהוא ג' על ג' חייט שהשוה את תפירתו וקילע הימנה מטלית קטנה שלש אצבעות על שלש אצבעות הרי אלו של זבעה"ב: מעד. דליד"י"ר זלע"ז קטנה וממליק זה את הנסרים ושפאל"ש שהוא משוה דקין הן נזנ"ש זלע"ז: זכשיל קרדוס ומפיל שפאלן גסין: אלל זעל זניס. שזר יוס: נסורס. אפי' דק דק היואל ממתח המקדח שהיא דק מאד של זעל זניס. ורשא זקזלן שקיבל לזנות זניס זדמים קוזים: גמ' ולא

לעוי רש"י

קרדונ"ש [והדדיון]. דדריים. פילונ"ש. כובסיס. פירלוי"ר [והדדיון]. מצד [מעין גרון]. טב"ש [טיב"ש]. דקים. רויס.

מוסף רש"י

אל תגזול דל כי דל הוא. אף אל דל הוא ואין לו עזר. אל תגזול, והוא אחר מלכוד לטנות וזהו שנתן הן אל אס [ב"ב ס"ד]. וקבע את קובעיהם נפש. וגזל את תגליתס. ומה וקבע מן את נפשם שגזמיתס הגזוליס רעה לעמלן [ט"ס]. שהיו מספיקין להן מים ומזון. כהניס היו מספיקין להס מזון לזבעזבעז. שהיו חוטוין עניס ושואבי מים לזמנת, זכרכמיס (יחשע ט) ולא יכרת זמס חוטבי עניס ושואבי מים לנית אלהי [זבחות טח].

ריבוי הננאל

רילמא זפיק מנייה זרעא כ"י. וזכ"מ פ"ק הכונס בעי אמירר עשר תקנת גזל במסור או לאו, ונולתה בתיקור שמע מינה דלא יתבני ליה לננאל ע"ג אדיכא שהרי דמסריה ביד אנס גוי, כיון דליכא סהדי כמה ענשא לא מחייבין ליה למסור לשלומי מרויח. ועלתה בתוקן, וקיימא לן כל תיקו זדמנותא לקולא. וכל זכר דאסור לאבדו זמנותו כולו. עכ"ל. רב חסדא שהו ליה אריסא דהוה תקיל ויהיב תקיל ושקלי. בפי ר"ח כתיב ארישיה דרב חסדא הוה תקיל יהיב תקיל שקלי. והוא שיהא אגרא פחתא. סליק ושקל מה דרית ליה, אמר וצפון לצדיק חיל חוטא. מוכין את שהכוס מוציא הרי אלו שלו לשון רש"י. תי' לוקחין מוכן מן הכובס פגני שהן שלו. עני חוטין העליונים שלו באלימחא. ובזכ"מ יש לשוה. ולא יטול לו ויור מלשלש חוטין. בעי ר' ירמיה אטטוי ואתווי חד או זילמא אטטוי ואתווי תרי. תיקו. לא יסרוק הבגד לשנינו אלא לערבו, זגלימי. ולערבו ולא לשנינו. בזכ"מ. ואיכא דאמרי איפכא. ומשו לוארכו ולא לראובו בהימיניה. לראובו ולא לארכו, בגלימי ח"י אין לוקחין מוכין מן הסורק משום שאינו שלו. ובמקום שהננו להיות שלו לוקחין. ובכל מקום לוקחין מהן רב שלו מוכין וכסא מוכין מאי זעמא דקננהו זבינו. אף הזמורת של בעל הבית. פי' אהרן שמוציא החרש במגירה.

ולא יתבני ליה לננאל ע"ג אדיכא שהרי דמסריה ביד אנס גוי, כיון דליכא סהדי כמה ענשא לא מחייבין ליה למסור לשלומי מרויח. ועלתה בתוקן, וקיימא לן כל תיקו זדמנותא לקולא. וכל זכר דאסור לאבדו זמנותו כולו. עכ"ל. רב חסדא שהו ליה אריסא דהוה תקיל ויהיב תקיל ושקלי. בפי ר"ח כתיב ארישיה דרב חסדא הוה תקיל יהיב תקיל שקלי. והוא שיהא אגרא פחתא. סליק ושקל מה דרית ליה, אמר וצפון לצדיק חיל חוטא. מוכין את שהכוס מוציא הרי אלו שלו לשון רש"י. תי' לוקחין מוכן מן הכובס פגני שהן שלו. עני חוטין העליונים שלו באלימחא. ובזכ"מ יש לשוה. ולא יטול לו ויור מלשלש חוטין. בעי ר' ירמיה אטטוי ואתווי חד או זילמא אטטוי ואתווי תרי. תיקו. לא יסרוק הבגד לשנינו אלא לערבו, זגלימי. ולערבו ולא לשנינו. בזכ"מ. ואיכא דאמרי איפכא. ומשו לוארכו ולא לראובו בהימיניה. לראובו ולא לארכו, בגלימי ח"י אין לוקחין מוכין מן הסורק משום שאינו שלו. ובמקום שהננו להיות שלו לוקחין. ובכל מקום לוקחין מהן רב שלו מוכין וכסא מוכין מאי זעמא דקננהו זבינו. אף הזמורת של בעל הבית. פי' אהרן שמוציא החרש במגירה.